

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 9 — 12. årgang

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I. O. O. F.
Ekspedisjonens adresse er Stortingsgaten 28

1ste september 1934

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen er kr. 4,00 pr. år. Annoncepriser efter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den officielle Odd-Fellowpresse.

DEN UAVHÆNGIGE NORSKE STORLOGE
AV
ODD-FELLOW-ORDENEN (I. O. O. F.)
STOR-SIREN

Til de v. loger og Rebekka-loger i Norge!

I henhold til proklamasjon fra Den Suveræne Stor-Loges chef henstiller jeg

Stor-Sire Gustav Eriksen

til de i den norske jurisdiksjon arbeidende loger og Rebekka-loger, hvor døden har berøvet oss medlemmer, å avholde sørgeloge til minne om de bortgangne og til erindring om de broderskapsforpliktelser, som vi i overensstemmelse med vår lære har like overfor såvel de døde som de levende.

Jeg bestemmer at sørgelogen skal avholdes engang i løpet av oktober måned.

Hvor der er flere loger på ett sted, henstiller jeg at sørgelogen holdes i fellesskap.

Oslo, 19. august 1934.

Med broderlig hilsen i V. K. S.

Gustav Eriksen,
Stor-Sire.

Joh. Middelthon,
Stor-Sekretær.

DEN UAVHÆNGIGE NORSKE STORLOGE
AV
ODD-FELLOW-ORDENEN (I. O. O. F.)
STOR-SIREN

Til Rebekka-logene i Norge!

Da Rebekka-institusjonen blev opprettet 20. september 1851 og Den Suveræne Stor-Loge har besluttet at dagen skal festligholdes med passende ceremonier, påbyr jeg

Stor-Sire Gustav Eriksen

at samtlige Rebekka-loger under Den uavhengige norske Stor-Loges jurisdiksjon skal feire

Rebekka-institusjonens 83 års dag

ved den 20. september 1932 eller nærliggende dag enten å avholde festloge eller foreta annen passende foranstaltning,

hvorved takksigelse bringes den allmechtige Gud for all hans nåde og velsignelse mot Rebekka-logene og hvert enkelt av disses medlemmer.

Oslo, 19. august 1934.

Med br. hilsen i V. K. S.

Gustav Eriksen,
Stor-Sire.

Joh. Middelthon,
Stor-Sekretær.

Toleranse og humanitet.

Av br. S.-S. B. J. son Bergqvist.

Det er meget i Odd-Fellow-ordenen som røber at den er opstått på engelsk-amerikansk bunn. Jeg tenker da ikke bare på navnet og det offisielle sprog. Også de idéer som bærer ordenen og utgjør dens innerste marv peker i de aller fleste tilfelle med umiskjennelig sikkerhet tilbake på den nysnevnte opprinnelse. Det er utvilsomt også i denne opprinnelse vi må søke grunnen til at det har lagt sig et så praktisk drag — umiddelbart rettet på det levende livet — over de sannheter ordenen forkynner, og at disse sannheter trer så enkelt, skarpt og klart frem. Alt tyder på at ordenen har sett lyset under kamp med det levende livs alvor.

Et av de punkter hvori den engelsk-amerikanske opprinnelse sterkt viser sig er ordenens høie vurdering av fordragelighetens, toleransens og humanitetens grunnsetning. Odd-Fellow-ordenen har i sin nuværende skikkelse felles fosterland med religionsfriheten godtatt som rettslig prinsipp. Begge har sett lyset i de nordamerikanske kolonier og begge har opstått på det nærmeste samtidig. Det er de nevnte koloniers ære å ha været de første som erkjente tros- og samvittighetsfrihet som rettslig grunnsetning. Og det er Odd-Fellows store fortjeneste fra første begynnelse å ha oppstillet det samme prinsipp på sitt program som sin gyldne leveregel og tillempet det i sitt liv.

Hermed har jeg villet antyde hvor dype røtter fordragelighetens idé har innen ordenen allerede ut fra historisk synspunkt og at den følgelig er en dyrebare arv fra våre Odd-Fellowfedre, en arv som ikke minst i disse tider forplikter oss til å gjøre oss det klart hvad idéen innebærer og hvorledes den rettelig bør omsettes i livet.

For riktig å forstå toleranstanken hos Odd-Fellow er det riktig først å betrakte fra et mer alment synspunkt i hvilket forhold ordenen prinsipielt stiller brødrene i forhold til hverandre. Dypst sett kan dette forhold betegnes som et innbyrdes tjenende. Eller m. a. o. som et tjenende der blir til velsignelse og oppdragelse for begge parter, både den som

GUSTAV A. BORGERSEN*Pels- & Buntmakerforretning*

Gunnerus'gt. 2

Telefon 16 734

*Pelskåper, Kraver, Collier,
Besetningsskinn*

Reparasjon og bestillinger mottas.

Eget arbeide.

Rimelige priser.

Tannlæge Dalaaker

D. D. S.

*Røntgen*Odd-Fellow, Stortingsgt. 28^{III}

Telefon 20 001

**Lørup's
Tricotagemagasin**

Storgaten 22 - Oslo - Telefon 16 087

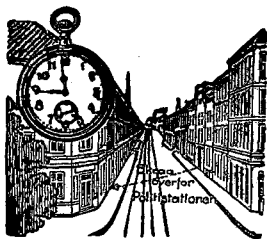
Samme gaard som Dovrehallen

E. HOLTUNG**GLASMESTER**

RUSELØKVN. 14 B, OSLO

TELEFON

14 809

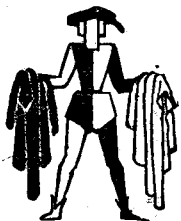
VINDUESGLAS
SPEILGLAS
BLYVINDUER
KLAFVENTILER**Knut Halvorsen**

Thv. Meyers gt. 53

Skraa overfor Politistationen

Telefon 70015

Oslo

Uhrmaker — UhrhandelALT KAN RENSES
ALT KAN FARVESH E N T E R
O G
B R I N G E R**Sølvberg & Nesting** A/S

tjenes og den som tjener. Et slikt forhold kan imidlertid bare inntre hvis broren aldri glemmer at Odd-Fellows høie mål er virkeliggjørelsen av humanitetsidealet, er personlighetens utvikling og at broren følgelig i alle sine handlinger mot brødrene må ta bestemt hensyn til dette livs lover og vilkår, til den personlige frihet og det personlige ansvar. Når Odd-Fellow-broderen rekker en hjelpende hånd til en bror som er i legemlig nød, så skjer det aldri i form av en nådesbevisning som den nødlidende kan kjenne ydmygende. Det skjer på en måte og i en ånd som Odd-Fellow-broderen med billedet av Israels patriarker for øie kan hedre med navnet gjestfrihet. Det skjer under en human form. Under en form som viser sterk respekt for den nødlidendes egenskap av bror, som respekterer hans personlighetsverd og som vil bidra til å utvikle giverens egen karakter. Det samme er tilfelle når en Odd-Fellow-bror vil komme sin bror til hjelp i åndelig henseende. Også da kommer hjelpen under stor respekt for broderens personlighetsverd. Den iklær sig samvittighetsfrihetens, toleransens og fordragelighetens edle drakt.

Der finnes påfallende likheter og lærerike jevnførelsespunkter mellom den storsinnede gjestfrihet og den sanne toleranse. Den siste er i bunn og grunn ikke annet enn en storsinnet åndelig gjestfrihet.

Likesom vårt legemlige liv behøver også vårt åndelige, vårt sjeleliv, sin næring. «Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som utgår av Guds munn.» Vårt åndelige menneske har likesom vårt legemlige en rygggrad, såsant vi ikke er åndelige krøplinger. Vårt åndelige menneskes rygggrad er vår vilje. En sterk og foredlet vilje, rettet mot høie sedelige idealer, mot det godes tjeneste. Verden gjør oss til karakterer, sterke og spenstige, våkne og virksomme, med hodet båret høit over alt smått og stygt i verden. En fast vilje forutsetter en fast overbevisning. Våre overbevisninger er produkter av et innviklet, ofte trettende arbeide. De er resultater av indre overlegg, av en tankens indre debatt, hvor den personlige selvbestemmelse og samvittigheten har fått sitt avgjørende ord med i spillet. Alt det som gir sig ut for overbevisning, men som ikke *gjennem eget erhverv* er blitt menneskets åndelige eiendom, er ikke annet enn et løst skilt som i likhet med andre skilter lett blåser bort når en ordentlig storm kommer.

Hvert øieblikk vi lever i vår «kultur»-mettede tid slår en styrtsjø av meninger og anskuelser over oss. Vi er som klippen ved havets strand, hvor den ene bølgen efter den andre slår sin skumkam høit op over dens topp. Alle disse nye inntrykk banker på vår bevissthets dør og begjærer adgang til vår sjels kammer. Uten at vi vet det og uten at vi vil det lykkes det også store skarer å holde inntog. Er nu ikke alt derinne i orden og har ikke de gamle innvånere våre egne meninger og våre egne forestillinger fått sine bestemte plasser og sine bestemte oppdrag, men lever i et slags kaotisk fribytterliv, ja da må nødvendigvis nykomlingene gjøre uordenen og virvaret ennu større, og da kommer vel også vårt viljeliv til å savne det faste støttepunkt som det behøver for å tjene som rygggrad i en sedelig karakter.

Er vi derimot herrer i vårt eget åndelige hus, er vår forestillinger og tanker velordnede og organiserte, har vi nådd frem til overbevisningens disiplinerte faste tilstand, da er vi også i den lykkelige stilling å kunne motta eller avvise de påtrengende fremmede alt efter deres art og innhold, og tar vi imot dem kan vi også anvis dem deres rette plass i vår bevissthet.

Vår overbevisning er således ikke et øieblikkets barn, eller et produkt av tilfeldigheter. Men den er resultatet av et langt arbeide i dyp sammenheng med vår karakterdannelse, vel å merke hvis den virkelig er verd å kalles overbevisning. Ti nettop deri består det store feilgrep i våre dager at man hedrer med navn av overbevisning et flyktig inntrykk som på en eller annen måte har berørt vårt følelsesliv og for et øieblikk har fått et visst herredømme over oss.

Vår tids mennesker befinner sig ofte i en åndelig stilling som med rette kan kalles nødtilstand og hvor de har behov for hjelp i like høi grad som den i legemlig henseende nødtillede. Hvor mange tusener og atter tusener av vår tids mennesker flokkes ikke i fotsporene til dem som roper høiest og lover rummeligst uten å eie en selvoplevet overbevisning!

*

Hvorledes forholder nu den sanne fordragelighet, toleransen, sig til nestens «overbevisninger»? Hvorledes er den storstiledede åndelige gjestfrihet beskaffen?

Likesom der på det legemlige livs linje finnes et punkt som vi kan kalle ugjestvennlighet, således finnes der et motsvarende mørkt punkt på den åndelige linje, den hjerteløse likegyldighets punkt. Det er Kainspunktet: «Er jeg min brors vokter?» Det er likegyldighetens la-gå-punkt. Dets høieste maxim er: «gjør ikke din neste bryderi» eller — hvad der i bunn og grunn er det samme — «gjør ikke dig selv bryderi». La din neste leve sitt liv for sig selv eller hold dig unda som man holder sig unda en pestsmittet man har overlatt til sin skjebne.

Dette standpunkt er fremfor alt den bekvemme egoismes standpunkt. Men den får dessverre ofte i det virkelige liv skinn av den sanne virkelig humane fordragelighet. En kan jo nesten med ubegrenset frihet tenke og handle som han vil — og hvad annet begjærer vel de fleste? Men hvorledes tar denne opfatning sig ut, hvis den bedømmes fra et høiere, et virkelig sedelig standpunkt? Hvorledes tar den sig ut foran sannhetens og kjærlighetens domstol? Foran ingen av disse holder den mål. Den får fra begge den dom: «du er veiet og funnet for lett.»

For den som kjenner Odd-Fellow-ordenens grunnsetninger er det åpenbart at den toleranse som ordenen setter på sitt program ikke kan være den toleranse jeg nettop betegnet som den hjerteløse toleranse eller likegyldigheten. Allerede den omstendighet at Odd-Fellow-ordenen oppstiller prinsipielle forutsetninger for medlemskap, bl. a. troen på en himmelens og jordens kjærlig skaper, viser at Odd-Fellow-ordenen ikke kan nøie sig med å konstatere tilstedeværelsen av en hvilken som helst overbevisning, men kreve en overbevisning som er skikket til å inngå som en av grunnvollene for et liv i Odd-Fellows ånd. Ordenen forbeholder sig også uttrykkelig når broderen innvies å «føre et våkent øie med hans liv».

Men hvad menes der under slike forhold med toleranse? Hvorledes er det mulig å være fordragelig under slike forutsetninger?

Før vi søker å besvare dette spørsmål direkte skal vi spesielt se på et annet ytterpunkt på linjen vi nu er inne på. Jeg tenker på fanatismens standpunkt.

Fanatikerer har en rent magisk forestilling om «sannheten». Han ser i sannheten en slags medisin som det gjelder å få gitt den virkelig eller innbilte åndelig syke, d. v. s. den som hevder en annen overbevisning enn fanatikerer selv. Kommer bare den formentlige sannhet inn i et menneske, så betyr det ikke noget ad hvilken vei dette skjer. Midlet har intet å si, og hvad verre er, menneskets frihetsliv og dets samvittighet betyr intet. Det er av underordnet betydning om sannheten blir et menneskes eiendom ad den eneste vei som er et menneske verdig: ad samvittighetens og frihetens vei, efter prøve og vurdering foran min ånds egen domstol, altså ad en sådan vei at den vunne sannhet blir en åndelig makt som passer nettop for mig og som kan fremme det godes utvikling i mig. Fanatikerer spør ikke om sannheten har rukket å ta form av overbevisning. Han har ingenting imot en sannhet innført ad den åndelige bedøvelses vei. Han nøier sig med en bekjennelse avtvinget munnen. Fanatikerer er påhengelig og nærgående. Han lider av utpreget fordømmelseslyst. Han er uten kjærlighet og kan derfor være grusom og voldsom. I sin blinde iver for den formentlige sannhet kan fanatikerer

A/s Hansen & Bjørnerød, elektr. & mek. verksted.

Etabl. 1903 AKERSGATEN 65 Telf. 12913

Utfører smedearbeide, porter, gittere, beslag og laaser. — Autogønsveising og -skjæring.
Reparation av vareheiser, elevatorer og varmeledninger.

Privat telf.: Hansen 43627 — Pettersen 47097

Larsen & Hjelle

Skreddere

Stortingsgaten 4

O S L O

Telef. 20149

Nye
moderne varer

NILS ANDERSSON

Andersson & Hellberg

SKREDDERFORRETNING

KIRKEGATEN 34 — OSLO

TELEFON 26330

ETABLERT 1886

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

ØVRE SLOTSGT. 12 II.
Juveler Thunes gård — Ekertorvet

TELEFON 14233

VI HAR UTVALG

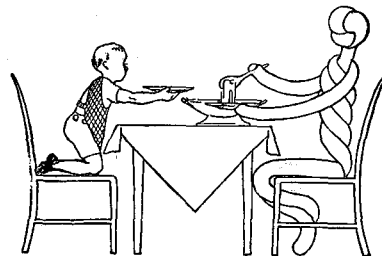
Howlids
Utstyrsforretning A/s

EDV. STORMSGT. 1 - PILESTRÆDET

KJOLESTOFFER
TRICOTAGE
STRØMPER

Barnas beste venn

Alle barn som kjenner
Makaronimannen
er glad i ham.

Skriv til MAKARONI-
FABRIKEN, SKØYEN
etter vår nye opskrifts-
bok. Den sendes gratis.

Sopp's
makaroni

EYVIND KULSRUD
BLIKKENSLAGER
 TELEF. 70255

Tricotage
 for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning
 Torvg. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 27212
 OSLO

S. B. Pettersen A/s

Universitetsgaten 18
 Telefon 16102 - 15561

**ALT
 ELEKTRISK**

Guldsmed Østby

Storgaten 14 - Oslo

Presanger i

GULD - SØLV - PLET

Forlovelsesringe

ALT I SENGEUTSTYR

Howlids
 Sengeutstyr A/s

1STE KL. ARBEIDE

RIMELIGE PRISER

PILESTRÆDET 39 D "

Fresko

Damesko - Herresko

GLOTT'S
ANITRA
 NIKOTINSVAK
 GENERER IKKE HALSEN

mer enn noen hindre det godes fremgang i verden. Treffende blev det engang sagt om farisæeren: «Ve eder som farer land og strand rundt for å gjøre en proselyt, og når han er funnet gjør I ham til helvedes barn dobbelt så meget som I selv er.» Disse ord kan tillempes på all slags fanatisme. Fanatismen kan vel utvortes gjøre en proselyt. Men den forandrer ikke menneskehjertet som gjennom sitt hykleri kan komme i en verre tilstand enn før. Fanatismen er humanitetens fiende. Den står i virkeligheten på et ganske lavt åndelig standpunkt: den primitive følelse og det lavere sjelelivs standpunkt, hvor fornuft og følelsesmomenter lett sammenblandes. Man tillegger de tilfeldige ytre former hvori bevissthetslivet fremtrer en betydning som bare livet selv har, og mener å kunne vekke og befordre dette liv ved rent ytre maktmidler.

Fanatismens historie viser også at dens blomstringstid faller sammen med bølgedalene i menneskehetens kulturutvikling. Og den viser ennu idag at fordømmelseslyst og forfølgelseslyst mot anderledes tenkende best trives i urolige tider, da menneskene i større eller mindre grad har mistet herredømmet over sig selv. Vel håper vi at det for all tid skal være slutt med kjetterbål og martyrer i gammel stil. Men også vår tid er tross all kultur ingenlunde fri for åndelig blindhet som ikke alltid tar tilstrekkelig avstand fra den gamle fanatismes middel og veier. Og spesielt i én henseende inneslutter den nuværende utvikling opegning til fanatisme: gjennom den dyptgående partisplittelse på forskjellige områder som lett kan innføre ufordragelighetens ånd på områder hvor personlig frihet og samvittighetens røst har å felle dommen. Herpå har vi sterke bevis i den intoleranse som nettopp nu går sin seiersgang over store deler av menneskeheten.

Stiller den som er likegyldig for nestens overbevisningsliv sig utenfor både sannhetens og kjærlighetens tjeneste, så stiller fanatikerens sig — la så være at han tror å arbeide for sannheten på sitt brutale røversett — helt utenfor kjærligheten, utenfor arbeidet i det virkelige godes tjeneste i verden.

Begge ytterpunkter, likegyldigheten og fanatismen, har, hvor ulike de enn er, dog det felles at de begge skader det åndelige liv. Begge er i bunn og grunn uttrykk for det selviske sinn og ligger fjernt fra det område hvor menneskekjærligheten spirer.

*

I lys av det her nevnte på den ene side om likegyldigheten, på den annen side om fanatismen, er det ikke vanskelig å se den sanne fordragelighets, den sedelig bestemte toleranses vei.

I korthet kan det sies om fordrageligheten at den samtidig stiller sig i sannhetens og kjærlighetens tjeneste. Deri skiller den sig fra fanatismen og ufordrageligheten. Den elsker sannheten, den arbeider for sannhetens seier. Men den innser at det ikke er nok at man elsker sannheten som sådan. Man må også elske de mennesker som skal motta sannheten. I sitt arbeide for sannheten setter den derfor stadig rettesnor og retningslinje i det som best kan gavne både de sannheter og de mennesker som skal opdras til sannhetens tjenere.

Den ekte og sanne toleranse elsker sannheten for meget til rolig å kunne se sin bror fangen i villfarelse. Deri skiller den sig fra likegyldigheten. Men den utelukker all kjærlighetsløshet og hensynsløshet i den måte hvorpå den gjør sannheten gjeldende overfor anderledes tenkende. Deri skiller den sig fra fanatismen. Den ekte og sanne toleranse søker å forstå andres avvikende meninger. Den søker å sette sig inn i de omstendigheter som har været medvirkende til deres dannelse og søker å finne det individuelt verdifulle de muligens måtte eie. Den træder aldri i opposisjon bare fordi den annens overbevisning ikke stemmer overens med ens egen. Den fordømmer ikke den anderledes tenkende selv om den fordømmer hans villfarelse. Broderkjærligheten driver den i sannhet tolerante til å søke de tilknytningspunkter for sannheten som muligens måtte finnes hos broderen.

Den ekte og sanne toleranse krever ikke nogen annen vei for sannheten enn frihetens og samvittighetens vei, den eneste vei hvorpå en virkelig overbevisning opstår. Ti den vet at alene på den vei kan sannheten bli en frelsende makt. Lykkes det ikke å nå målet ad den vei, så velger den aldri nogen annen. Ti den vil ikke drepe, men levendegjøre.

Det koster den ekte fordragelighet smerte å se sin bror fare vill uten å kunne føre ham på rett vei. Derfor kalles den tolerans. Tolerere betyr egentlig fordra med tålmodighet. Men det er denne lidelse, denne smerte i kjærlighetens tjeneste som gir toleransen en stor personlig verdi og som også gjør at den blir et middel i ens egen personlighets utvikling. Den lærer oss selvbeherskelsens selvbegrensning og selvbesinnelsens vanskelige kunst. Den lærer oss å respektere personlighetens krav hos vår neste. Den lærer oss ydmykhet og hever blikket til den som er mektigere enn vi selv.

(Svensk Odd-Fellow-Tidning.)

Hemmelige forbund i oldtiden.

(«Die Kette»).

(Fortsettelse.)

Optagelsen i de egyptiske mysteriers hemmelige forbund foregikk under vidløftige ceremonier, naturligvis i templene, og de innviede måtte gjennomgå visse grader før de fikk del i hele visdommen, som alene prestene kjente. Denne visdom var for øvrig knyttet til en moralsk lære, og det er meget som taler for at sogar læren om én gud har spillet en rolle i mysteriene, for i oversettelsen av de egyptiske hieroglyf-manuskripter finnes der steder som har en merkelig likhet med enkelte steder i Bibelen, således at det ikke er usannsynlig at israelitene under sitt opphold i Egypten blev bekjent med meget av det prestene lærte. Den samme anelse om et åndelig talt høiere vesen fyller imidlertid også de i Egypten innviede greske filosofer og deres elever.

I disse filosofers fedreland, det havombruste Hellas, med sin dypblå, klare himmel, møter vi det annet eksempel på hemmelige forbindelser med religiøst innhold, men av en ganske annen karakter enn i Egypten. I Grekenland var det nok prester, men ingen prestekaste. Enhver husfar var prest for sin hjord, og de som var prester av stand var egentlig menighets- eller statsembedsmenn som hadde til oppgave å besørge offeret i templene. De hadde ingen myndighet til å herske over menneskenes samvittighet. Hele folket — forsåvidt det ikke hørte til slavestanden — var for oplyst, for åndrikt, for meget grepet av det skjønne og sanne til å overlate noget av den åndelige virksomhet til en begunstiget kaste. Nu var grekernes offisielle religion som følge av folkets egen skjønnhetssans nådd frem til å forestille sig guderne fullstendig som mennesker, fordi det ikke gis nogen vakrere skapning på jorden, og grekerne hadde opnådd ferdighet i ikke bare nøiaktig å efterligne naturen, men også å gi den et pust av ånd.

Grekernes liv var helt igjennom en dyrkning av kunsten, og de beruste sig i de yppige former som naturen hadde gitt den levende. Dette var nok godt for de mennesker som var fulle av fantasi og begeistring for det vakre, og som dermed fant sitt ideal opfylt. Men det var for lite eller for almindelig og overdådig for de nøkternt tenkende naturer, som dog strebet efter noget høiere — for alvorlige og grublende mennesker. Disse hadde behov for en guddom som stod over dem, som de var avhengig av og som de kunde stå i samme forhold til som barn til foreldre. Denne trang er hemmelighetsfull, *mystisk*, og de gudstjenester som blev avholdt i Grekenland kaltes *Mysteriene*.

Disse Mysterier var imidlertid ikke centralisert som ved Nilen, men var fordelt på mange forskjellige og innbyrdes uavhengige steder, alltid knyttet til bestemte templer eller andre helligdommer, og helliget disses guder. Ingen av disse Mysterier var dog så berømte og feirede, og rikere på innviede, og ingen har efterlatt efterverdenen så nøiaktige opplysninger som Mysteriene i Elausis ved Athen. Disse var offisielt viet jordens gudinne og planetenes mor Demeter (Ceres) og hennes

<p>HØIESTERETSADVOKAT ASLE BØRTNES</p> <p>AKERSGATEN 16 TELEFON 21101 OSLO</p>	<p>Arena Skotøimagasin DISP. ROLF SVENDSEN BROGATEN 12 - OSLO</p> <p><i>Alt i Skotøi</i> TELEF. 16475 TELEF. 16475</p>	<p> Kjøttalat i fineste majonese.</p> <p><i>Pølser & smørbrødpålegg hermetikk & Leverpostei. Gåseleverpostei.</i></p>
<p>OVERRETSSAKFØRER NILS A. ELLEFSEN M. N. S.</p> <p>TELEFON 1885 FREDRIKSTAD</p>	<p>Overrettsakfører Lars Rødne</p> <p>Stavanger Telefon 2455</p>	<p>Overrettsakfører Sven Vanem</p> <p>Telefon 1690 M O S S</p>
<p>HØIESTERETSADVOKAT HARALD ØSTRENG</p> <p>TELEFON: 27110 OSLO</p>	<p>HØIESTERETSADVOKAT JOH. MIDDELTHON</p> <p>STORTINGS GT. 28 TELEFON 13527 OSLO</p>	<p>Fru Karen Waaler Institutt for Hudpleie.</p> <p>Generende hår fjernes. Ingen sår. Ingen arr. Vorter, fæflekker, bloduttredelse fjernes for alltid. Ansigtssmasse. 16 års praksis.</p> <p>Tlf. 26052. Kontort. kl. 9—17,30. Karl Johans gt. 16 III. Inng. Kongensgt.</p>

Elektriske

KOMFYRER
VANNVARMERE
LYSEKRONER
GULV- og BORD-
LAMPER
RADIO m. m.

Også avbetaling.

KOLSTAD & HOFF
AUTORISERT INSTALLATØR

Thv. Meyersgate 48

Telefon 70854

Bruk

Semperit

Bildæk

OVNE, KOMFYRER

i godt utvalg fra Kværner, Hamar, Aadalsbruk, Jøtul samt Hovind Jernstøperi. Gamle ovner tas i bytte, opsætning besørget. Brukte ovner, komfyrer stadig paa lager.

S. O. HAUGE

Storgaten 51, Oslo

Telefon 12511 - Privat 80961

Ovne, komfyrer i enhver stand, samt zink og metal kjøpes.

Træmaterialer av enhver art

Dører, Vinduer, Trapper
Isolasjonsplater, Krydsfiner, Tangmatter.
Laveste priser — Høieste rabatt.

Haugesunds Høveleri & Trælastforretning A/S
HAUGESUND

Værelse m. pension

tilbys 1 eller 2 damer. Godt stell.

Ref. Fru Signe Mohn, Eilert Sundtsgt. 42.
Telefon 65174.

Str. Sigrid Reiersen, Camilla Colletsvei 9, Oslo

KVALITET I EN VARE HAR SIN OPRINDELSE I RÅSTOFFET

Dette gjelder ikke minst automobil smøreoljer.

Pensylvania parafine base råoljer har ifra naturens hånd fordelaktige egenskaper som ingen raffineringsspross kan tilføre andre oljetyper — bortsett fra all reklame.

VEEDOL 100 % Pensylvania olje er idag høieste kvalitet som fremstilles på markedet.

VEEDOL olje er helt overlegen i øieblikkelig og lett start av motoren — og den er usedvanlig økonomisk — gjennomsnittlig forbruk 70 % imot vanlige oljer. — VEEDOL gir motoren betydelig b dre trekraft grunnet sin store varmemotstand — og i kraft av lavere arbeidstemperatur bedre kompression i motoren —

FØLGELIG MINDRE FORBRUK AV BENSIN.

VEEDOL RYKER ABSOLUTT IKKE — og den beholder sin smøreevne lenge etter at en vanlig olje i samme slags kjøring er helt ferdig. — Et lite forsøk vil overbevise Dem herom.

Innhent offerte fra Generelagenturet for Norge:

A. B. ANDREASEN A.S, SKIPPERGATEN 6, OSLO

datter Persephone (Proserpina), men i virkeligheten — for de innviede — var de viet én *gud* som de innviede betraktet som Bacchus (den for vinen modnende solgud), men som ennu mere var en høiere sammenfatning av alle guder og het Jacchus. Denne guddom var som følge herav, da de enkelte guder var naturkrefter og naturorganer, personifikasjon av den felles natur, den var den guddommeliggjorte natur. Hvorledes denne blev forklart og derefter utført i Mysteriene vet vi ikke, da det som blev sett og hørt der måtte hemmeligholdes under dødsstraff. De greske forfattere, som selv var innviede, har derfor ikke meddelt ett ord om dette utenom enkelte uklare hentydninger, mens vi derimot har nøie kjennskap til hvilke prosesjoner som bl. a. ceremonier ledsaget Mysterienes fester i Elausis. Disse var imidlertid ikke vesentlig forskjellige fra andre greske offer- og tempelskikker.

Mysteriene i Elausis var en statsforanstaltning, og blev som sådan ledet av et råd i Athen. De innviede var tallrike, alle som på nogen måte gjorde krav på dannelse hørte til der. Ingen var utelukket, og begge kjønn var representert. Kun forbrytere og fremmede måtte ikke innvies. Man tror at der blev skjelnet mellem 3 grader: neophyter, mystikere og epopter (de som så på). Kun disse siste fikk vite den egentlige hemmelighet, og de var vel derfor alltid kun nogen få. De som innførte en ny deltager kaltes mystagog. I spissen for det hele stod Elausis' yppersteprest, hierophanten.

Andre, lignende innrettede mysterier fantes på øen Samothrake og på Kreta. Videre utbredt var Dionysos' eller Bacchus' mysterier, som også fant veien fra Grekenland til Rom, og kaltes her baccanaler, beryktet i begge land for sine ville skikker og den dermed følgende umoral og overgivenhet som mer og mer grep om sig. I disse orgier deltok til å begynne med kun kvinner som hadde forvillet sig bort i et rent religiøst vanvidd. Da det var på det verste i Rom, deltok begge kjønn, hvilket i året 186 f. Kr. førte til en av de mest skandaløse kjempeprosesser i verdenshistorien.

Efterhvert vokste Mysterienes antall, og de strømmer fra alle land inn til Rom, hvor de med sine dunkle hemmeligheter passer fortrinlig sammen med den herskende demoralisering og slappelse blandt folket. For av idealer og fromme religiøse hensikter var det ikke noget igjen — hvad man lot sig innvie til var hemmelighetstrang, ærgjerrighet og — utsvevelser.

Mysteriene hadde i mellemtiden i Grekenland og dets kolonier vakt lysten til det hemmelighetsfulle og til hemmelige forbund, uten at disse behøvde å være forbundet med religiøse mål. Det var især meget fristende for et folk med grekernes åndelige anlegg å forbinde slike foranstaltninger med videnskapelige og ærgjerrige mål. Et utslag av den art kom for dagen i Grekenland i det 6. århundre f. Kr. Ophavsmannen til dette var filosofen Pythagoras, som hadde besøkt Egypten og lært dets visdom. Øen Samos, hvor han hørte hjemme, og hvor den beryktede tyrann Polykrates hersket, var ikke stedet å forkynne sannheten, og så vandret vismannen ut til datidens Amerika: til de greske kolonier i Kalabrien, hvor han i Kroton dannet en skole av hengivne tilhengere. Av denne skole fremstod der et forbund, hvis medlemmer sverget til mesterens ord, og bodde og levet i felles bygninger. De traktet ofte efter herredømmet i staten og naturligvis efter et aristokrati for sitt forbund, hvilket de også opnådde i flere underitalienske byer. Sin mesters lære, efter hvilken de gjennom sitt herredømme forsøkte å gjøre folket lykkelig, holdt de strengt hemmelig. Men herligheten varte ikke lenge. De falt som offer for sin ærgjerrighet; demokratene som var blitt undertrykt og hånet, reiste sig og gjorde en blodig slutt på deres regimente. Forbannet og fattig døde Pythagoras på fremmed sted. Resten av pythagoræerne forvillet sig inn i de utartede grener av mysteriene, især i de såkalte orphikere, som stammet fra gudesangeren Orpheus, men som til slutt kun bestod av eventyrere, vagabønder og lykkeriddere.

Mange av de greske Mysteriers og Pythagoras' idéer synes imidlertid å ha funnet veien til Egypten, efter at det gamle presteskap der hadde mistet sin høie stilling og hellenismen hadde fått en stor innflytelse også blandt de jøder som bodde i Egypten. Blandt disse finner vi i den siste tid før Kristi fødsel et merkelig selskap av mystiske eremitter som kalte sig «therapeuter» (læger), og hadde hemmelige, religiøse skikker, men deres lære var en blanding av jødisk gudstro og gresk filosofi.

På samme tid og på samme måte optrådte essæerne eller esserne i Palestina. De fordømte krigen, levde i eiendomsfelleskap, forkastet all regjering og preket avhold og stor sedelighet, lydighet mot sine overordnede og streng taushet. Deres religiøse anskuelser var så ophøiede og svermeriske, og deres moral så ren, at man trodde at Jesus må ha været en av dem. For sin guddommelige læres skyld kunde han godt ha været det, men det er ikke blitt bevist. I ethvert fall er kristendommen nesten helt ut sammensatt av idéer som har levet og virket i de greske mysterier, dels hos pythagoræerne og dels hos essæerne.

Felles for alle disse forbund er målet å bli forenet med en guddom som er mennesket langt overlegen, og bli frigjort for jordelivets trengsler og byrder, og bli skjenket et rent, åndelig liv. Mysticismen, i ordets rene, edle forstand er derfor det felles kjennetegn for alle disse retninger, i det møtes alle oldtidens hemmelige forbund.

Lokalinnsvielse.

Lørdag 6. oktober kl. 19 foretas innvielse av loge nr. 17 «Dag»s nye lokaler i Porsgrunn. Alle brr. er velkomne.

Haugesund.

Hr. redaktør!

Jeg tør be Dem i anledning br. S. B. P.'s reisebrev i forrige nr. av bladet å korrigere en opplysning fra denne. Br. S. B. P. sier nemlig at man besøkte en tomt innkjøpt av logen, hvilket er alt annet enn riktig. Faktum er nemlig at tomten som har en verdi av mange tusen kroner, er blitt skjenket logen som gave av br. Kristian Simonsen. Hvor br. S. B. P. har det fra, at logen skulde ha kjøpt den, aner jeg ikke.

Med br. hilsen i V., K. & S.

S. Caspersen, O.M.

Dødsfall.

Str. *Anna Marie Hansen*, medlem av Rebekkaloge nr. 2 «Urania», døde den 25. juli. Hun var født den 12. oktober 1881 og optatt i ordenen 20. november 1922.

Br. *Emil Holtung*, medlem av loge nr. 1 «Norvegia», døde den 11. august. Han var født den 19. november 1876 og blev optatt i ordenen den 1. juni 1917.

Vi lyser fred over deres minne.

Alle skriftlige henvendelser

til Storlogen, Stor-Sire eller Stor-Sekretær må sendes under adresse Stortingsgaten 28. Ellers vil ekspedisjonen forsinkes. Skriftlige henvendelser i ordensanliggender må ikke stiles til Stor-Siren eller Stor-Sekretær personlig. I så fall risikerer man at brevene brytes av utenforstående.

TANNLÆGE

A. TH. SKOVSGAARD

STORTINGSGATEN 14 — TLF. 12981

MALER

KARL RUUD

DEKORASJONER & SKILTER

PILESTREDET 7

OSLO

Ønsker De noget rigtig solid og varmt for vinteren saa se hvad vi kan tilby

Dem i strikkede norske ullvarer gensere — jumpers — barnedresser — vatter — luer etc. etc

1/2 NORSK ULL

Katalog sendes gratis.

STAVANGER

Norsk Kremations Forening

Medlemskontingent kr. 5,- en gang for alle.
AKERSGATEN 61 II TELEFON 13147

Kremasjonsforeningens BEGRAVELSESBYRÅ

Bestyres av Fru OLGA JOHNSON

Kremasjoner — Jordbegravelser — Urner

AKERGATEN 61 II TELEFON 10221 PRIVAT 46188

Erindringsliste for august.

3. september fyller br. Ingolf Førde, medlem av loge nr. 4 «De syv Fjelde», 50 år.
 16. september fyller str. Sara Pedersen, medlem av Rebekkaloge nr. 2 «Urania», 50 år.
 25. september fyller br. S. B. Pettersen, O.M. i loge nr. 1 «Norvegia», 50 år.
 28. september fyller br. A. O. Kjellerød, medlem av loge nr. 1 «Norvegia», 60 år.

Nye medlemmer.

- Loge nr. 12, «Kongsstens»:
 Kjøbmann Nils Engebret Nilsen, Steffensveien 1, Glemmen pr. Fredrikstad.

Nye kandidater.

- Loge nr. 12, «Kongsstens»:
 41 37 11 25 3 39 41 17 3 29 9 25 11 37 = 15 31 41 13 37 11
 9 = 31 39 7 3 37 = 15 43 29 9 11 37 39 11 29. $\frac{7}{8}$ 1890. 39
 23 21 11 5 11 37 15.
 15 3 3 37 9 5 37 43 23 11 37 = 17 3 37 3 25 9 = 21 31 17 3
 29 11 39 15 43 9 19 27. $\frac{13}{2}$ 1902. 37 3 23 23 11 39 41 3 9.
 39 33 11 9 19 41 55 37 = 39 43 11 37 37 11 = 23 31 25 5 21
 57 37 29 = 39 23 3 3 37 5 11 37 15. $\frac{1}{4}$ 1901. 15 25 11 27
 27 11 29.
 Loge nr. 18, «Varna»:
 33 31 25 19 41 19 5 11 41 21 11 29 41 = 21 11 29 39 = 33 11
 41 41 11 37 = 17 3 29 39 11 29. $\frac{10}{3}$ 1886. 27 31 39 39.

Møter i september måned.

- Loge nr. 1 „Norvegia“ 1169719 $\frac{1}{2}$ 0 11691419 $\frac{1}{2}$ = + 3
 11692119 $\frac{1}{2}$ = + 1 11692819 $\frac{1}{2}$ 0. Klba.
 Loge nr. 2 „Eidsvold“ 1169519 $\frac{1}{2}$ 0. Klba. 11691219 $\frac{1}{2}$ = + 2
 11691919 $\frac{1}{2}$ 0 + 1 11692619 $\frac{1}{2}$ = + 2
 Loge nr. 3 „Eystein“
 Loge nr. 4 „De syv Fjelde“ 1169520 0 11691220 0 + 1
 11691920 = + 1 11692620 =
 Loge nr. 5 „Vesterlen“
 Loge nr. 6 „Rune“ 1169520 $\frac{1}{2}$ = 11691220 $\frac{1}{2}$ = 11691920 $\frac{1}{2}$ =
 11692620 $\frac{1}{2}$ 0. Klba.
 Loge nr. 7 „Ragnvald Mørejarl“
 Loge nr. 8 „Harald Haarfagre“
 Loge nr. 9 „Ekestubben m. d. g“
 Loge nr. 10 „St. Hallvard“ 1169419 $\frac{1}{2}$ = + 2 11691119 $\frac{1}{2}$ = + 1
 11691819 $\frac{1}{2}$ = + 1 11692519 $\frac{1}{2}$ 0
 Loge nr. 11 „Veøy“
 Loge nr. 12 „Kongsten“ 1169319 $\frac{1}{2}$ = 11691019 $\frac{1}{2}$ 0 + 1
 11691719 $\frac{1}{2}$ = + 2 11692419 $\frac{1}{2}$ = + 1
 Loge nr. 13 „Malm“
 Loge nr. 14 „Polarlys“
 Loge nr. 15 „Kongshaug“
 Loge nr. 16 „Himingen“

- Loge nr. 17 „Dag“ 1169519 = 20 0 + 2 11691219 = 20 0 + 2
 11691919 = 20 0 + 2
 Loge nr. 18 „Varna“ 1169420 = + 2 11691120 =
 11691820 0. Klba. 11692520 0 + 1
 Reb.loge nr. 1 „St. Sunniva“ 11691319 $\frac{1}{2}$ = + 1
 11692719 $\frac{1}{2}$ 0 + 1
 Reb.loge nr. 2 „Urania“ 1169619 $\frac{1}{2}$ = + 3 11692019 $\frac{1}{2}$ = + 3
 Reb.loge nr. 3 „Vaar“
 Reb.loge nr. 4 „Pax“
 Reb.loge nr. 5 „De syv Stjerner“
 Reb.loge nr. 6 „St. Veronika“
 Reb.loge nr. 7 „De hvite Liljer“
 Reb.loge nr. 8 „Midnatsol“ 1169420 = 11691120 = + 1
 11692520 0 + 1
 Reb.loge nr. 9 „Caritas“ 11691019 $\frac{1}{2}$ 0 + 2 11692419 $\frac{1}{2}$ = + 5

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.

Nesten alle

bladets annonsører
 er Odd-Fellows
 eller firmaer som
 ledes av Odd-Fellows

CRAFTEX OG SUNFLEX

Er anvendt i Kristiania Hypothek- og Realkreditbank, Hippodromen (det nye ridehus på Riis), Horngården, Frimurerlogens restaurant, Hotell Continentals nybygg og Grand Hotell, Krefthospitalet, Fellesslakteriet, Schultzgården (Lille Grensen), Kr.sands nye Sykehus, Ingwald Nielsens nybygg, Doblouggården, Odd Fellow-huset, Akers Elektrisitetsverks nybygg.

Depot for Norge:

Th. Brenni & Co. Ltd. A/S
 Odd Fellow-huset, Oslo — Telef. 24946, 17404

BRØDRENE W. AMUNDSEN
 FINERE HERREEKVIPERING
 PÅ KARL JOHAN VIS A VIS STORTINGET